

Особливості дій головного дозору

Особливість вогневої підготовки бійців головного дозору полягає в тому, що у них при зіткненні з противником (як правило, раптовому і на малих дистанціях) не буде часу на ведення прицільної стрільби.

Разом з тим вони повинні приголомшити і притиснути до землі противника у перші ж секунди бою, забезпечивши розгортання групи з похідного порядку в бойовий і при цьому запобігти втратам власного особового складу

ОСОБЛИВОСТІ ДІЙ ГОЛОВНОГО ДОЗОРУ

Видавничий дім
«ПРОФЕСІОНАЛ»
Київ – 2024

УДК 355.531
О-75

О-75 Особливості дій головного дозору. — Київ: ВД «Професіонал», 2024. — 34 с.

ISBN 978-611-01-3176-6

Особливість вогневої підготовки бійців головного дозору полягає в тому, що у них при зіткненні з противником (як правило, раптовому і на малих дистанціях) не буде часу на ведення прицільної стрільби. Разом з тим вони повинні приголомшити і притиснути до землі противника у перші ж секунди бою, забезпечивши розгортання групи з похідного порядку в бойовий і при цьому запобігти втратам власного особового складу.

ISBN 978-611-01-3176-6

© Видавничий дім «Професіонал», 2024.

ОСОБЛИВОСТІ ДІЙ ГОЛОВНОГО ДОЗОРУ

ПІДГОТОВКА ДО ВИКОНАННЯ ПОСТАВЛЕНОГО ЗАВДАННЯ.

Підготовка до виконання поставленого завдання – один з найвідповідальніших заходів в діяльності головного дозору (трійки). Від повноти її проведення залежить, наскільки ефективно діятимуть розвідники при зустрічі з противником, до якої міри будуть здатні протистояти несприятливим умовам середовища, і, врешті-решт, чи буде виконано завдання в цілому. За підготовку трійки відповідає старший дозору. Вона підрозділяється на загальну і безпосередню.

Загальна підготовка включає:

- підтримку трійки у бойовій готовності до виконання бойових завдань (проведення стрільби, відпрацювання дій у складі дозору, вивчення засобів зв'язку і навігації, тренування на них, завчасне створення запасів необхідних матеріально-технічних засобів і так далі);

- всебічне матеріально-технічне забезпечення особового складу.

Особливість вогневої підготовки бійців головного дозору полягає в тому, що у них при зіткненні з противником (як правило, раптовому і на малих дистанціях) не буде часу на ведення прицільної стрільби. Разом з тим вони повинні приголомшити і притиснути до землі противника у перші ж секунди бою, забезпечивши розгортання групи з похідного порядку в бойовий. І, звичайно ж, самі залишитися в живих. Виходячи з цього і необхідно проводити заняття з вогневої підготовки.

Тут можна виділити наступні етапи:

1. Напрацювання базових навичок по швидкому наведенню зброї в ціль на коротких дистанціях з використанням прицільного пристосування (боєць, тримаючи зброю також, як він його тримає на марші, повинен, стоячи обличчям (потім лівим і правим боком,

спиною) до розташованої на дальності 15-20 метрів поясної або ростовій мішені, прийняти положення для прицільної стрільби стоячи. Після освоєння прийому мішень доцільно відсувати на відстань до 40-50 метрів. Етап вважається освоєним, якщо розвідник кожен раз швидко і впевнено виконує прийом без додаткової поправки в прицілюванні.

2. Виконання першого прийому, але зі стрільбою звичайними патронами здвоєними пострілами. Перехід до наступного етапу доцільний, коли від команди «Вогонь» до другого пострілу проходить не більше 1,5-2 (стоячи спиною до цілі – не більше 2-3) секунд, а пробоїни від куль в мішені знаходяться в центрі мішені на відстані 10 -15 сантиметрів один від одного.

3. Напрацювання базових навичок по неприцільній стрільбі навскидку (боєць, тримаючи зброю у похідному положенні, повинен, стоячи лицем (потім лівим, правим боком, спиною) до розташованої на дальності 15-20 метрів поясної або ростової мішені, прийняти положення для стрільби стоячи, не використовуючи прицільні пристрої; після цього слід перевірити правильність наведення зброї у ціль, використовуючи прицільні пристрої і при необхідності виправити помилку, запам'ятовуючи м'язами вірне положення рук і зброї).

Після освоєння прийому мішень доцільно відсувати на відстань до 40-50 метрів. Етап вважається освоєним, якщо розвідник кожного разу швидко і упевнено виконує прийом без додаткової поправки у прицілюванні.

4. Виконання третього прийому, але із стрільбою трасуючими патронами здвоєними пострілами.

5. Перехід до наступного етапу доцільний, коли від команди "Вогонь" до другого пострілу проходить не більше 1,5-2 секунд (стоячи спиною до цілі не більше 2-3 секунд), а пробоїни від куль в знаходяться в центрі мішені на відстані 10-15 сантиметрів один від одного. Завдяки використанню трасуючих боєприпасів розвідник

сам здатний оцінювати результати стрільби і оперативно виправляти помилки у наведенні.

6. Напрацювання базових навичок з неприцільної стрільби навскидку з відходом у нижній рівень (боєць, тримаючи зброю також, як він її тримає на марші, повинен, стоячи лицем (потім лівим і правим боком, спиною) до розташованої на дальності 15-20 метрів поясної або ростової мішені, приймає положення для стрільби лежачи на спині (напівсидячи), не використовуючи прицільний пристрій; після цього слід перевірити правильність наведення зброї у ціль по прицілу і при необхідності виправити помилку, запам'ятовуючи м'язами вірне положення рук і зброї). Після освоєння прийому мішень доцільно відсовувати на відстань до 40-50 метрів. Етап вважається освоєним, якщо розвідник кожного разу швидко і упевнено виконує прийом без додаткової поправки в прицілюванні.

7. Виконання п'ятого прийому, але із стрільбою трасуючими патронами здвоєними пострілами. Стріляти доцільно в проміжку між початком падіння і до торкання землі, оскільки в останньому випадку відбувається збиття прицілювання і результати стрільби різко погіршуються. Перехід до наступного етапу доцільний, коли від команди "Вогонь" до другого пострілу проходить не більше 1,5-2 (стоячи спиною до мети – не більше 2-3) секунд, постріли виконуються в період до торкання тулубом землі, а пробоїни від куль у мішені знаходяться у центрі на відстані 10-15 сантиметрів друг від друга.

8. По ходу навчання замість однієї мішені можна використати декілька пронумерованих (позначених іншим способом, наприклад, різними кольорами або що мають різну геометричну форму), таких, що стоять на різних дальностях (від 10 до 50 метрів) і на відстані по фронту до 30-40 метрів. При цьому один боєць подає іншому команду на ураження якої-небудь певної цілі. Можна спробувати збільшувати дальності до мети до 100-150 метрів, але поступово.

Безпосередня підготовка – найбільш відповідальний етап. Вона проводиться по конкретно поставлених бойових завданнях в умовах реальної оперативної обстановки.

Основними заходами безпосередньої підготовки ГД для виконання бойового завдання являються:

- доведення бойового завдання старшим головного дозору до бійців трійки і постановка їм завдань на допідготовку;

- отримання і практична перевірка озброєння, боєприпасів, засобів зв'язку і сигналізації, технічних засобів розвідки, мінно-вибухових засобів, підбір і отримання топографічних карт(схем місцевості), продовольства, медикаментів, засобів життєзабезпечення і спорядження;

- з'ясування сигналів взаємного розпізнання;

- проведення необхідного зайняття, тренувань і стрільб

- підгонка екіпіровки і спорядження;

- перевірка готовності до виконання завдання;

- доповідь командирів РГ про результати підготовки;

Екіпіровка, що готується, підрозділяється на групову та індивідуальну.

Групова екіпіровка може включати залежно від умов виконання завдання :

- непромокаючий легкий тент захисного кольору для облаштування простого укриття у вигляді навісу (приблизно 3 на 2 метри);

- примус для розігрівання їжі в холодну і сиру погоду;

- легку маскувальну сітку з полістиролу для обладнання спостережливого поста;

- репшнур діаметром 6-8 мм і завдовжки до 25 метрів;

- 2 – або 3-місний намет для перебування на проміжній базі;

- поліетиленову накидку на намет;

медичну аптечку з необхідним мінімумом медикаментів (болезаспокійливе, жарознижуюче, закріплююче, тонізуюче, протиопікове, дезинфікуюче, перев'язувальні засоби);

- місткість для кип'ячення води;
- електроприлад для кип'ячення води;
- прості столові прилади (ложки, миски, кухлі) на час перебування на проміжній базі;
- запас продуктів і води на час перебування на проміжній базі;
- деяку суму грошей.

Індивідуальна екіпіровка – комплект предметів і форменого одягу, пристосувань, що забезпечують перенесення озброєння а також іншого майна, необхідних військовослужбовцеві для виконання поставлених завдань і захисту від несприятливих чинників зовнішньогосередовища. Вона підрозділяється на:

1. Бойові засоби:

- озброєння і боєприпаси, яке носить на собі;
- прилади розвідки і спостереження;
- інженерні засоби;
- спеціальні засоби;
- засоби зв'язку, управління і навігації

2. Засоби життєзабезпечення :

- засоби виживання;
- носимий продовольчий запас;
- медичні засоби;
- індивідуальні засоби захисту;
- одяг і спорядження.

1. Компоненти екіпіровки включають засоби загального призначення (постійний компонент, присутній у складі МТС при рішенні усіх типів завдань в усіх типах природно – кліматичних умов) і засобу виконання конкретного завдання (специфічний компонент, що відповідає особливостям конкретного завдання і природно – кліматичних умов у районі її виконання).

Основними принципами розміщення матеріально-технічних засобів розвідника є:

1. Принцип постійної готовності до виконання завдань по призначенню (у будь- який час у розвідника повинен зберігатися в

повній готовності до застосування мінімальний запас МТС, що забезпечують можливість збереження працездатності в умовах автономного існування і виконання основних завдань.

2. Принцип ешелонування (припускає розміщення на розвіднику системи МТС у декілька ешелонів, що забезпечує найкращі умови для реалізації першого принципу, а також дозволяє швидко змінювати вагове навантаження на бійця і, отже, його рухливість залежно від обстановки шляхом послідовного скидання (витрати) ешелонів).

Виходячи з усього сказаного про екіпіровку, витікає наступне:

1. У пункті постійної (тимчасовою) дислокації необхідно постійно мати у готовності комплект групової екіпіровки на випадок несподіваної постановки завдання і убування на проміжну базу.

2. У кожного розвідника на випадок необхідності негайно приступити до виконання завдання має бути готовий і зберігатися в окремій сумці комплект спорядження для виконання штурмових завдань (БЗК, бронезилет, маска, РПС, наручники або їх аналоги, ліхтар і так далі) і комплект спорядження для виконання завдань у гірничо-лісистій місцевості (гірський або камуфлюючий костюм з наколінниками і налокітниками, п'ятиточечник, засоби маскувannya, маска, РПС і так далі). Те ж саме відноситься до взуття і одягу.

3. Окремим компонентом є рюкзак із складеними в нього спальником, поліуретановим килимком, запасом води і продуктів мінімум на добу, додатковими боеприпасами у пачках, комплектом теплої білизни, плащ-наметом (пончо) і вітро-волагозахисним костюмом.

1. Зброя повинна зберігатися вчищеною і готовою до застосування, магазини повинні своєчасно переспоряджуватися після дії на них несприятливих умов середовища і зберігатися тільки в спорядженому стані.

2. На кожен засіб зв'язку і ТСП у будь-який момент мають бути як мінімум два комплекти заряджених джерел струму.

Розподіл МТС по ешелонах здійснюється таким чином:

Перший ешелон – комплект засобів загального призначення, що постійно знаходиться на розвіднику впродовж усього періоду виконання завдання і включає мінімум засобів для забезпечення виживання в тилу противника, а також створення умов для виконання завдання : особиста зброя з мінімально необхідним запасом патронів в споряджених магазинах, розміщених "на собі" (наприклад, пістолет з двома магазинами і ніж) розміщений в кишенях запас засобів і інструментів, що дозволяють створити мінімально необхідні умови для виживання з урахуванням використання можливостей довкілля (НАЗ) - розміщений в одязі запас медичних засобів для надання першої допомоги (ІПП, гумовий джгут, знеболюючий засіб).

Другий ешелон – комплект засобів загального призначення засобів виконання конкретного завдання в об'ємі, що забезпечує безпосередню дію на об'єкт як мінімум по одному варіанту, а також мінімальний рівень життєзабезпечення в ході безпосередньої підготовки і дії на об'єкт.

Повинен розміщуватися на бійцеві у його одязі і елементах спорядження так, щоб забезпечити свободу маневру, зручне використання озброєння і ведення бою у цілому:

- боєкомплект до особистої зброї, гранати, сигнальні засоби;
- індивідуальні засоби зв'язку;
- індивідуальна (групове) зброя і боєприпаси до нього (автомат або кулемет і патрони в магазинах або коробі);
- запас висококалорійних, готових до вживання, малогабаритних продуктів і питної води (шоколад, сухофрукти, мед, горіхи, казинаки, 1л води, вітамін С)
- невелика місткість(рюкзак) для перенесення вантажу;
- спеціальний військовий комплект захисту відповідно до умов виконання завдання. Третій ешелон – комплект засобів для всебічного забезпечення виконання бойового завдання по усіх

планованих варіантах і комфортного життєзабезпечення бійця в автономному режимі впродовж усього періоду виконання завдань:

- додаткові боекомплекти до особистої і групової зброї (патрони в пачках)

- резервні засоби зв'язку

- табірне устаткування (намети, посуд, опалювальні і освітлювальні прилади із запасом палива, спальні мішки, поліуретанові килимки і так далі)

- запас продуктів на увесь період виконання завдання

- інші засоби, що використовуються для вирішення допоміжних (завдань)

При наслідуванні усіх вищеперелічених вимог час готовності трійки до виконання завдання (з урахуванням витрат часу на постановку завдання і доотримання необхідного майна) скорочується до 30 хвилин.

Крім усього іншого, кожному бійцю можна дати наступні загальні рекомендації при підготовці до виконання поставленого завдання :

- перевір свою зброю, спорядження і екіпіровку;

- розташуй предмети озброєння і екіпіровки так, щоб їх можна було легко і швидко дістати, а також, щоб вони не заважали при русі, як у повний зріст, так і на нижньому рівні;

- потурбуйся про маскування і перевір, чи немає сторонніх звуків при носінні зброї і спорядження;

- надінь на ствол чохол з тканини, щоб уникнути забивання його багном;

- споряджаючи магазини, встав спочатку декілька трасуючих патронів, щоб у лихоманці бою знати, коли слід перезарядитися;

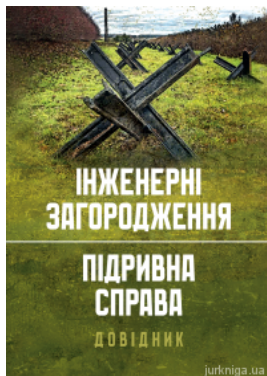
- візьми на крайній випадок один магазин, споряджений трасуючими патронами, для позначення свого місця знаходження або для цілевказівки;

- потренуйся швидко заряджати і перезаряджати зброю;

Зміст

ОСОБЛИВОСТІ ДІЙ ГОЛОВНОГО ДОЗОРУ	3
ПІДГОТОВКА ДО ВИКОНАННЯ ПОСТАВЛЕНОГО ЗАВДАННЯ.	3
ДІЇ У ПОШУЦІ І НА МАРШІ.....	11
РОЗТАШУВАННЯ ТРІЙКИ НА ДНЮВАННІ І ДІЇ В ЗАСІДЦІ..	23
ДОДАТКИ.....	27

Книги, які можуть вас зацікавити

Інженерні
загородження.
Підривна справа.
Довідник

Підготовка тактичних
груп (відділення,
взвод). Альбом схем та
методичних матеріалів

Возведення польових
підземних споруджень
в середніх і слабких
ґрунтах. Репринтне
видання. Книга ворога
ворожою мовою

Експлуатація і
применення
беспилотних
летательних апаратів
(FPV-дронів). Книга
ворога ворожою мовою

Сбросы с БПЛА.
Применение ракет,
гранат и инженерных
боеприпасов в
качестве боевой части
для различных типов
БПЛА. Книга ворога
ворожою мовою

Смуга реакції лідера
(курс лідерства)

Перейти до галузі права
Військове право

[Перейти на сайт →](#)